Eiropa no A līdz Z: moderna pasaka

Reiz dzīvoja ņiprs puika vārdā Sprīdītis. Mājinieki izturējās pret viņu gana labi, taču, puiciskā nemiera dzīts, viņš nolēma doties meklēt laimi plašajā Eiropā. Pēc dažādām dēkām viņš nonāca Spānijas piekrastes pilsētā Alikantē. Noguris no sava pēdējā piedzīvojuma – princeses atbrīvošanas no laupītāju važām –, Sprīdītis likās uz auss.

Laiks aizskrēja kā putna spārniem, līdz Sprīdītis pamodās no tūristu balsīm. Sapratis, ka nogulējis veselu mūžību, Sprīdītis nosprieda: "Alikante ir jauka, taču mana dzimtā Zilupe arī nav zemē metama. Laiks doties mājup."

Naudiņas ceļojumam bija gana: par princeses atbrīvošanu Sprīdītis bija saņēmis krietnu atalgojumu. Taču viss nebija tik vienkārši – uz Zilupi nebija tiešo lidojumu. "Plinti krūmos nemetīšu," nodomāja Sprīdītis un žigli ielēca vilcienā uz Parīzi, "šādi redzēšu ko vairāk no Eiropas."

Tā arī notika. Aiz loga slīdēja gan Spānijas svelmainās ielejas un kalnu grēdas, gan Francijas gleznainās pļavas un romantiskās mazpilsētiņas. Pēc Eifeļa torņa apbrīnošanas Sprīdītim bija pienācis laiks kāpt ātrvilcienā uz Berlīni. Neraugoties uz to, ka ainavas aiz loga gluži vai ņirbēja gar acīm, Sprīdītis varēja vērot gan kalnus, gan Frankfurtes debesskrāpjus, kuru augšējie stāvi vietumis patiesi bija mākoņos ietīti.

Berlīnē Sprīdītis sameklēja autobusu uz Rīgu, kurā jau sāka justies tuvāk mājām. "Nu jau tikpat kā klāt," viņš nodomāja, zinādams, ka ceļojums tuvojas beigām. Autobuss ātri vien izripoja cauri Polijai un Lietuvai, un ar ceļabiedriem nebija garlaicīgi – mājup brauca jauniešu koris no Liepājas, kas bija uzvarējis kormūzikas konkursā. Viņi Sprīdīti aicināja pievienoties savam pulciņam, bet zēns atrunājās, ka viņam labāk padodoties dejot ar milžiem.

Un tad, īsti nepaspējis ne aci nomirkšķināt, Sprīdītis ir Rīgā. "Zilupe ir tikai akmens sviediena attālumā," viņš prāto un nolemj kārtīgi izlocīt kājas. Kā ar septiņjūdžu zābakiem Sprīdītis steidzas uz mājām, kur nonācis, viņš ierauga savu draudzeni Lienīti. Sprīdītis nespēj savaldīt sajūsmu par savu raito ceļojumu: "Lienīt, vai vari iedomāties – es apceļoju pusi Eiropas, nekur nestāvot pie robežām un nezaudējot laiku kaut kādu formalitāšu dēļ!"

Lienīte tikai nosmej: "Muļķīt, tu pārāk ilgi esi gulējis – jau pirms 40 gadiem tika nolemts, ka Eiropas Savienībā vairs nebūs iekšējo robežkontroļu! To sauc par Šengenas zonu."

"Zini ko," saka Sprīdītis, "nākamreiz apceļosim šo brīnišķīgo Šengenas zonu kopā!"